

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventvræ Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De disciplina in opere manuali. Cap. XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](#)

tamen aliquid interdum honestè relinquunt, id sibi pauperum & temperantiae gratia subtrahētes. Verūm & si quid fortè relinquere, nō tamen ut paterfamiliās ad erogandum congerere permittuntur. Pro sociis aut vix aut nunquam, maximè circa finē refectionis, panem vel aliud scindant, aut potum in scypho ponant: nisi saltem quantum ipsi soli comedere vel bibere valeant, si alij quibus hæc offerunt, nō acceptant. Nunquam pro buccella, ut dicitur, panem tunc integrum scindant, præferunt si apud socios fractum inueniant. Si scyphum communem habuerint, qui voluerit bibere, nō amplius de potu apponat, quām possit bibere vna vice. Inter reliquias quæ aliquando fiunt, inutile aliquid vel nocium, ut quæ de nuce, ouo, castanea que proiicimus, alia que huiusmodi nullo modo relinquant. Murilegos vel aues ad mensam non pascant: cùm nec in refectorio debent sustinēri. Possunt cum diatis & similia circa comedionem attendi. Veruntamen sunt nonnulla, quæ licet communiter vitiosa potentur, interdum tamen inter domesticos in spiritu charitatis sine vitio excentur.

Peles non
permittā-
tur in re-
fectorio.

De disciplina in opere manuali.

C A P . X X I I .

AD disciplinam circa exercitiū operis manualis, quod manuali opere corporaliter exerceatur seruandam necessaria est discre-tio, diligentia & honestas. Est habenda discre-tio circa opus, ut quod faciendum est, discretē fiat. Discernendum est primō, ut utili operi necessarium, bono quoque melius, & meliori optimum præferatur. Iuuare fratrem cùm indiget, multum vtique operi peculiari præpon-debat.

derat. Rursum celebrare volenti iuuamen subtrahere, maiorem pluribus aliis offendam esse, quis ambigit? Est enim discernendum quod opus quo tempore fiat. Nonnulla siquidem in festis diebus non fierent, quæ in profestis bene fieri possunt. Videtur in operibus distingendum. Sunt enim exercitia quædam, quæ necessitati quotidiane inseruiunt: ut est ciborum preparatio necessariorum ad diem, utensiliū coquinæ ablutio, & consimilia quæ omni tempore fieri solent. Sunt quædam alia, quæ in diem alteram differri possunt, ut est scribere in quaterno, tunicam virgis excutere, caput abluere: cæteraque alia à quibus est diebus Dominicis & festis præcipuis abstinentia, ob sacri reuerentiam temporis. Festi namque dies, per honestum quietis otium, alij vero dies per laboris debiti exercitium honorantur. De quo Hugo: Quantum, inquit, addit decoris diebus festiuis quies vacationis, tantum ornamenti confert cæteris diebus studium boni operis: ita ut in illis quisquis noluerit esse quietus, index sit suæ vanitatis; & in istis qui non fuerit labiosus, testis pigritiæ. Carnales siquidem mentes ne vel in illis diebus quiescant, vanitas exagit: ne vel in istis in bono operese exerceat, pigritia ligat. Deinde quasi concludens subiungit: Quapropter non negligenter habenda est in bono opere discretio temporum: quia sicut malum opus nullo tempore laudabile est, ita etiam bonum opus quodammodo reprehensione dignum iudicatur, si tempore oportuno factum non est.] Diligentia in opere ex præceptu dine operantis, & deuota fideliq; operandorū executione dinoscitur. Diligentia huiusmodi promptitudo, non in opere manuum tantum, sed in conuertuali quolibet maximè locum habet. Quicquid pertinet ad conuertum, id præcipue

Festi dies
vt sint
agendi.

Hugo à S.
Vit. to. 2.
iust. mon.
ad nouit.
cap. 4.

66 S. B O N . S P E C . D I S C I P .

cipuæ diligentiaæ studio est agendum. Sint ergo præcipue ad cōuentualia exequenda prop̄tissimi.

Nunquam tardè ad opus Dei vel ad mensam occurrant. Vnde sanctus Benedictus:

^{Zeg c. 43.} Ad horam diuini officij, mox ut auditum fuerit signum, relictis omnibus quæ in manibus fuerint, summa cū festinatione curratur: cum grauitate tamen, ut non scurrilitas inueniat somitem. Ergo nihil operi Dei præponatur.]

Ad mensam autem qui per negligentiam non occurrit ante versum, ut simul omnes dicant versum & orent, & sub uno omnes ad mensam

^{Ben. reg. cap. 43.} ^{Citò ac- currendū ad com- munitatē.} accedāt, qui per negligētiā aut vitiū non occurrerit, & sic vsq; ad secūdam vicē correptus emēdare neglexerit, iuxta ipsius sancti decretū

à communis est mensæ participatione arcendus: ut solus à communi consortio sequestratus reficiatur, sua ei de vino si fuerit habiturus

portione sublata.] Dignè quidē à cōmuni refectione repellitur, qui se per vitiū à cōmuni oratione secludit. Absit à seruis Dei vitiosæ

huius cōsuetudinis turpitudo: ut conuentuale aliquod diuinū pr̄sertim officiū alterius pr̄-

textu cuiuslibet, tardo accessu vel citiore abscessu, proper opera de honestent. Ut enim tardus accessus, sic ante horam recessus, sine graui

pr̄sumptus necessitate arguitur. Impatientis & vani signum est hominis, in communibus anticipare recessum: nec opus Dei posse in cho-

^{Zib. 2. die. leg. c. 4.} ro vsque ad finem expectare. Si monachum,

sancto narrante Gregorio, post compleatum of-

ficiū continuò recedētem visus est dæmon ab oratorio retrahere, quid de his, qui nec ip-

sius expletionem officij pr̄stolantur? Hand dubium conuentualis vilibet decorum integritatis negligere, inexcusabile prorsus remis-

tionis est vitium: ad vitium autem vix occasio

decerit, si quilibet admittatur. Omnes denique

fra-

fratres, labores non ex sola consuetudine, ut vi-
rula Efficiam docta diligere tritoram, sed ex
animi deuotione sectentur: ut in communib-
us sit ferooris affectio specialis. Conuentua-
lem vitam ut sanctissimam imo angelicam, to-
to affectu animi amplexantes, eam tam conti-
nua quam deuota prosecutione adhaerant.

Quam ad officium, mensam & alia, vix nisi
coacti à conuentus congregatione recedant.
Tantam Deus conuentui efficaciam contulit
bonitatis, ut ibi augmentum suscipiat boni bo-
nus, aut veniam mali malus. Multa in conuen-
tu bona præsentibus conferuntur, absentibus
subtrahuntur. Saul ad conuentum psallentium
prophetarum accedens, propheta efficitur: ex-
tra conuentum factus, pervertitur. Thomas
discipolorum absens conuentui, visionis Do-
minicæ consolatione fraudatur, quam ad col-
legium reuersus assequitur. Discipuli pariter
congregati spiritum sanctum accipiunt. In
conuentu Dominus habitat & requiescit. Ibi
deuotios quoque vberioris gratiæ pabulo refo-
cillat: ibi quam plutes negligentia personales,
in diuino maximè officio subrepentes, con-
gregationis communione supplementari: ibi quod
suis quisque non potest, aliorū meritis obuine-
re meretur. Ceterū licet ad maiora domus
officia, videlicet hospitalaria, refectorij, infir-
mariæ, lectionis ad mesam, & huiusmodi prin-
cipaliter & cōtinuè fidē, nouitios fratres assu-
mēte prouida religionis consuetudo non ha-
bet; si tamen quando contingat eis aliquod
huiusmodi officiorum vel ad horam commis-
ti, magna debent deuotione suscipere: & ad
faciendum ea mansuerè, volenter, acceptabili-
ter, integrè ac circumspectè, magnam debent
diligentiam adhibere. Mansuerè, hoc est, sine
murmure & displicentiæ signo. Fili (ait Sa-
piens)

Vita con-
uentualis
angelica-
est.

1. Reg. 10.
10.

10. 20.

24.

At. 2, 1.

In conue-

tu Dns reu-

quiescat.

ad monachos

superiorum

monachorum

Ecclesiastes 3, 19 piens) in mansuetudine opera tua perfice.] Est in opere bono necessaria strenua velocitas: de

Ecclesiastes 31, 27 qua Sapientia dicit, In operibus tuis esto velox.]

Operandum Velocitas ac maturitas non remouet gravitatem, sed vitium tarditatis excludit. Est etiam

acceptabiliter operandum, ut quibus ministratur, prout honeste fieri poterit, satisfiat. Opta-

Romanorum 15, 30 bat Apostolus & orari rogabat, ut oblatio sua

ficeret acceptabilis in Ierusalem sanctis. Mag-

nus profectus est ei, cuius ministerio multi lae-

tificati Deum laudant. Integritas in opere bo-

nō requiritur, ut non diminutē, non ad euasio-

nem, vel quasi ad oculum, sed perfectē ut res

exigit fiat. Circunspectio in obsequiis, prout

officiorum requirit varietas, est habenda: quod

per exemplum in uno officio melius patet. Si

quando refectorarij vicem gerant, quæ mini-

stranda fuerint tempore congruo & modo de-

bito præparata ministrent, & religiosè distri-

buant: ne in mensa defectus vel circa ministe-

rium suum minus expediens aliquod accidat,

prouisuri. Ministrentur itaque necessaria tem-

pestiuè. Turpe est si propter unius defectum,

tota congregatio expectet. Sicut igitur omnia

sue fructus, sue sapores, sic & alia comedibili-

bus congruè apponenda, priusquam fratres ad

mensam intrauerint, prouide apponatur. Co-

ferendorum collatio successiva, conuenrum se-

piùs detinet: & id quidem impurandum negli-

gentiæ ministrorum. Ad mensam vero quic-

quid apponitur, præparatum ut decet reficien-

tibus offeratur. Nuces si dandæ fuerint, prius

frangantur. Herbae crudæ si apponendæ fue-

rint, mundentur: & sic de aliis obseruerur. De

Portio sua omnibus quæ apponuntur, sua cuilibet, si fieri

cuique potest, portio singulariter tribuatur. Sunt ruri-

genæ qui nec à Prælatis discreta, vel à seniori-

bus aut extraneis forte distinguant. Commu-

nia

nia maximè ut sal & aqua mensæ non desint,
quæ in primis prouidus ministrator apponit.
Aqua non solùm pro temperando vino, imò
sépè pro aliis necessaria est in mēsa. Cochlearia
quoque sunt ad omne potagium oportuna, ne
cum dígito piscari oporteat: & ne iuxta Hugo-
nem in eodem iure & manus ablutionem, &
ventris refectionem videatur quærere.] Mu-
rilegos vel aues, quæ tenentur alicubi contra
araneas nullaten⁹ esse in refectorio dū frātres
reficiuntur pariantur: nec enim hoc est expe-
diens vel bene factum. Sic & in aliis circa istud
vel aliud quodcūque sibi impositum officium,
sint intenti. Scriptum est enim, Cuncta cum ^{2. Par. 19.}
diligentia facite. Et iterum, Agite diligēter, & ^{7.}
erit Dominus vobiscum in bonis. Sic agetis in ^{Ibid. 11.}
timore Domini, fideliter & corde perfecto.]
Honestas in operatione seruatur, si omnia que
aguntur cum maturitate ac religiositate qua-
dam exerceantur, & in omnibus nitor inue-
niatur munditiæ: hoc enim religiosum maxi-
mè decet. <sup>Munditiæ
decet religi-
osum.</sup>

De disciplina in incessu.

CAP. XXII.

DISCIPLINA M circa incessum, penes
modum & discretionem in ambulando
considerent. Honestus enim modus requirit,
ut non impeuosis & fractis gressibus ambu-
lent: nec erecta ceruice, non prominenti pe-
ctore, seu etiam inclinato super humerum ca-
pite, aut vagabundè pendētibus manibus: quæ
omnia vel levitatem, vel superbiā, vel re-
missionem, vel hypocrisim sapiunt. Debent
etiam in eundo discretionē habere, ne de illo-
rum numero censeantur, de quibus dicitur per
Prophetā, Non est iudicium in gressibus eorū. ^{1Sa. 39. 3.}